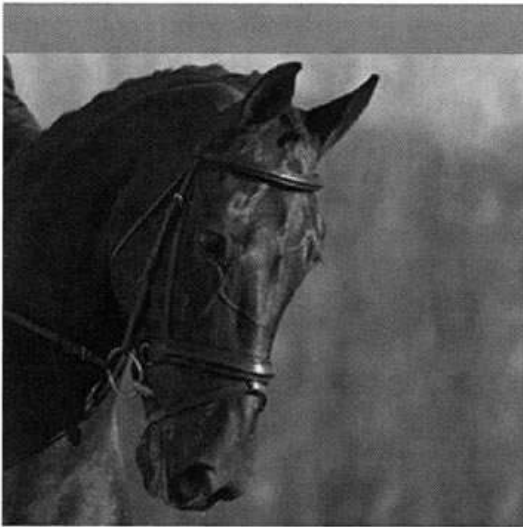

Bed en stal: bed-and-breakfast voor mens en paard

Ietwat aarzelend rijden we over de onverharde wegen op de Veluwe bij Vaassen. Het is dat de zoetgevooisde, Vlaamse stem van Dolf's MIO-navigatiesysteem ons deze kant op dirigeert, anders hadden we niet geloofd dat we goed reden. We passeren her en der verscheidene ruiters, die allen caploos langs de weg rijden. In onze contreien denken we wel drie keer na voordat we ons zonder deugdelijke hersenpanbescherming buiten het erf begeven: binnen een straal van 300 meter van welke stal ook zit je op de provinciale weg, met alle grillen van dien. Dolf draait zijn bolide het erf op van een prachtig landgoed en zijn 'Vlaamse engel' geeft aan dat we onze bestemming hebben bereikt: Bed en stal.

Deze bed-and-breakfast voor mens en paard is een initiatief van Menno en Thomas. Voor Thomas is Dolf toevallig 'ome Dolf' en zodoende mogen onze Groningers voor de opening van het seizoen reeds proefdraaien als gasten. Ideaal, want we willen graag meedoen aan de Groninger Paarden-competitie en zo kunnen wij en onze paarden in de buurt van Arnhem overnachten.

Zodra Gruno, mijn zwarte ruïn, de trailer afstapt kijkt hij wat onwennig om zich heen. Zoveel ruimte, zoveel bomen - het oogt hier heel anders dan in de peilloze grijze horizonten van het Groningse hogeland. Een schril hinnikje ontglipt hem. Vanochtend draafde hij nog zonder reserves in de trailer, naast Bernardo. Als jong en avontuurlijk paard sta je uiteraard overal voor open. Maar zo ver van huis, daar moet de jonge avonturier toch even van slikken. Van Thomas en Menno krijgt hij de kans om meteen even de benen te strekken. Bernardo kan in de bak, Gruno mag in één van de paddocks. Jawel, 'één van de'!

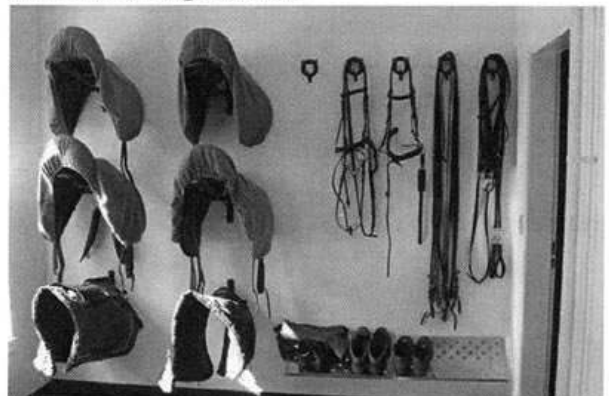
Mijn paard danst wat door de keurig omheinde paddock en Thomas roemt zijn fraaie achterbeengebruik. Een complimentje over mijn paard: we voelen ons meteen thuis. Al snel blijkt

dat Menno en Thomas zelf een aantal fraaie paarden op stal hebben staan, waaronder een merrie die terug gaat op Elegant. Toch nog klassiek. Thomas vertelt geanimeerd over de lijnen achter de paarden en uit zijn verhaal spreekt veel betrokkenheid bij en liefde voor het paard.

Niet alleen de paarden zien er spic en span uit, de hele accommodatie is opgetrokken uit hoogwaardig materiaal en schitterend onderhouden. Menno vertelt dat de stallen nog niet zo lang geleden afgebouwd zijn. Voorheen zaten er ook al boxen in de schuur, maar die waren onherstelbaar verpauperd. Alleen het beste is goed genoeg voor hun trouwe viervoeters, dus er kwamen nieuwe boxen.

Bernardo en Gruno mogen, na geacclimatiseerd te zijn, hun logeestal betreden. Het strooisel is weloverwogen in de stallen gedrapeerd. Geen stro, geen zaagsel, maar een soort fijn kaf. "Paarden vinden dat doorgaans te zuur om te eten." Legt Menno uit. Ietwat beschaamd zie ik nog juist hoe de beide Groningers zich een weg door de zure smaak eten: zeg vooral tegen een Groninger dat iets niet lekker is voor paarden... Gelukkig is er geen reden om het strooibed op te eten. "Willen jullie paarden hooi of kuil?" Wordt er gevraagd. Mijn paard heeft het thuis nooit aan keus. Vindt hij het eigenlijk wel leuk bij mij?

We laten de paarden rustig eten en verkennen het terrein verder. Knusse chalets worden in gereedheid gebracht voor de bezoekers van aankomende zomer. In de stallen is de kleur lime verfrissend aanwezig in details als de trap en de zadelkamer. Aangezien de gastenverblijven nog in aanbouw zijn wanneer wij begin januari Bed en stal bezoeken, krijgen we een alternatieve logeerplek. Dolf vlijt zich neer in de logeerkamer en ik plof neer in de verwarmde zadelkamer. Zodra ik de deur open sta ik in de stallen en word ik nieuwsgierig verwelkomd door de twentermerries. Laat die chalets maar zitten, ik preferer de zadelkamer. *Ingetekstueel*

<http://www.bedenstal.nl/>

